

[Indenrigsministeren]

31. december 1994 skal vedtage nærmere bestemmelser med henblik på, at enhver unionsborger med bopæl i en medlemsstat kan udøve valgret og valgbarhed ved kommunale valg i denne medlemsstat på samme betingelser som medlemsstatens egne statsborgere.

Spørgsmålet kan derfor ikke besvares på nuværende tidspunkt.

Spm. nr. S 813

Til *justitsministeren* (5/5 92) af:

Tom Behnke (FP):

»Vil ministeren med henvisning til, at udlændinge normalt skal have opholdt sig i Danmark i 7 år for at søge dansk statsborgerskab, oplyse, hvad kravene er i de andre EF-lande?«

Begrundelse

Spørgsmålet skal ses som et led i at få oplyst konsekvenserne ved en eventuel tilslutning til EF-unionen.

Svar (13/5 92):

Justitsministeren (Engell):

Besvarelsen af dette spørgsmål henhører under Indenrigsministeriets sagsområde, og jeg har derfor videresendt spørgsmålet til indenrigsministeren.

Svar (26/5 92):

Indenrigsministeren (Thor Pedersen):

Indenrigsministeriets indfødsretskontor har anmodet de respektive EF-landes ambassader i København om oplysninger til brug ved besvarelsen af det stillede spørgsmål.

På baggrund af disse besvarelser kan jeg oplyse, at det normale opholdskrav med henblik på naturalisation er følgende:

Belgien	5 år
Forbundsrepublikken Tyskland	10 år
Frankrig	5 år
Grækenland	8 år
Irland	5 år
Italien	5 år
Luxembourg	10 år
Nederlandene	5 år
Portugal	3 år
Spanien	10 år
Storbritannien	5 år

Spm. nr. S 814

Til *justitsministeren* (5/5 92) af:

Tom Behnke (FP):

»Vil ministeren oplyse, i hvilket omfang EF henholdsvis før og efter eventuel gennemførelse af Unionen kan diktere ændringer af dansk straffelov under betegnelsen harmonisering?«

Begrundelse

Spørgsmålet skal ses som et forsøg på at belyse konsekvenserne af en tilslutning til EF-unionen.

Svar (13/5 92):

Justitsministeren (Engell):

Der er i det eksisterende traktatgrundlag ikke hjemmel til at vedtage retsakter, som indebærer en harmonisering på det strafferetlige område. Unionstraktaten ændrer ikke herved.

Bestemmelserne om samarbejde om retlige og indre anliggender er i Unionstraktaten placeret i søjle 3 og har mellemstatslig og altså ikke fællesskabsretlig karakter.

I henhold til art. K.1 betragter medlemsstaterne en række områder, som er opregnet i bestemmelsens nr. 1-9, som områder, der frembyder spørgsmål af fælles interesse. Strafferetligt samarbejde indgår i denne række af områder som nr. 7.

Efter bestemmelsen i art. K.3, stk. 1, skal medlemsstaterne på de områder, som er nævnt i art. K.1, etablere et samarbejde mellem de kompetente tjenester i de enkelte medlemslandes administrationer med henblik på at underrette og konsultere hinanden i Rådet for at samordne medlemsstaternes optræden. Dette svarer i vidt omfang til samarbejdet i Nordisk Råd.

I henhold til art. K.3, stk. 2, kan Rådet endvidere

– fastlægge fælles holdninger samt i den form og efter den fremgangsmåde, der måtte være hensigtsmæssig, fremme alle former for samarbejde, som tjener til opfyldelse af Unionens målsætninger,

– vedtage fælles aktioner, såfremt Unionens målsætninger som følge af den påtænkte aktions omfang eller virkninger bedre kan opfyldes i fællesskab end af medlemslandene hver for sig, samt